וכולן שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר. בפרק המזבח מקום (זבחים דף פה:) דתנא והא תעלמות ונדיים *וסלעים פו) דקאמר ליה בהו בריסא דהך דהא אם פרשו לא יעלו פירום פרשו העלמות והנדיים מן הכבר שהיו מחוברין ועלה קלו הך סיפא דקאמר וטולן בין מחוברין בין פרשו שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר וכן נחלת שפקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר הא על גבי המזבח יחזיר דלמתא לר' יוחנן דאמר לעיל גבי מעילה דלאחר תרומת הדשן נמי אכתי לא מעטית מעטא הא מיתא דהכא דאמרינן יחזיר אלא לרב קשיא אמאי יחזיר כיון דמעטית מעטא דסלקא דעתך הנחלת כמו אפר ולא"ת לכתי חדלא לאחר תרומת הדשן הוי אפיר מעטית מעטא ולא אמריק הכא יחזיר משום דאלמת הדשן אלא אמרינן דהתם הדשן דהא הכא קודם חטת מסקינן שלא מן מזבח הדשן ומדע מדמפלגי בין קודם חטת בין לאחר חטת בסיפא גבי ליכריס והכא גבי נחלת לא מפליג וכן מסמע בסוגיא דגמרא דהתם *גבי נחלת מייתי לה קודם חטת ואמר הכר מקולי דזולא יז) דוקא לפרש דיחזיר אלא משום תרומת הדשן דהכא הכן יש לחרוש מלבד זה דעכו דגבי מעילה אינה קפידא במה אלא מחרש הדשן כדמסמע לעיל הייט משום דלא מעטה יח) מלוה שעומד הדשן אבל גב הכפה לחרוש אבל היכא דפקע נחלת לית לן למימר יחזיר לקיים תרומת הדשן בהך נחלת כיון דאפשר לקומה בשאר הדשן אבל לרבי יוחנן דאמר יט) בהאלמת הדשן אינה קפידא נמי אפיר ולריך להחזיר הנחלת משום דלתמנת אמר והיינו לת (כל) הדשן: **שאני** נחלת דלית בה מעשה. כלומר דלא דמיא לאפר דהא יש בה מעשה הילוך יחזיר דהייכה בה הקטרה: **הנהנה** מבשר קדשי קדשים לפני זריקת דמים. כ) קדשים לה' ואכתי לא אחרו לכהנים ומלמוטרי קדשים קלים לאחר זריקת דמים שלא הם פז) קדשי לה' שהוצרר חלב נטוה רב אמר מה שהנה יפלו למדבה כב) לשלח קדן למזבח והשורות הם לכהנים:

הלמידין לפני חכמים. אלא הייט למדדין לפני חכמים דסהדרין (דף יז:) דמפרש הכם הייט לו שלא מליט לו שהוכר משלם בברייתא ושוב כי אין זו שיטה שיבוא ראיה לדברי לו מלוי עצמו*): **לא** קרבה חטאתו. אין לפרש כדמסמע שהדע לו שמעל קודם שקרבה חטאת הלא כן בסמוך דקאמר כבר קרבה חטאתו יולו לים המלח לפרש כמו כן דקרבה חטאת קודם שהדע לו ולו אפשר לומר כן דהא רבה קאמר בסמוך הלא שהדע לו לאחר כפרה יפלו למדבה אלא הכי פירושו הכא לא קרבה חטאת שבא לשלם כג) קודם שקרבה חטאתו יוסף ויביא חטאת כלומר יוסף הדמים שהוא חייב מיקרן ותומם על חטאתו שים לו ליקרב ויביאהו שמנה אבל לא לחייבי כלל בברייתא מן הכהנים של מעילה: **יוסף** ויביא אחטו. פירום הכם שמנה כדפרישים נבי חטאת: **כבר** קרבה חטאתו. פירום שהדע לו קודם קריבת חטאתו כדפרישנו לעיל אך לא בא לשלם המעילה עד שיקרב חטאתו יולו לים המלח שהרי הם היה כד) חטאה היתה מהה כיון שהכפר באחר הילוך עהה שהם משוה יולו לים המלח:

כבר קרב אחטו יפלו למדבה. אלם היה הכם היה רוטה דכל שבחטאת מהה באחם רוטה (חמורה דף יה.) : **כל** קרבן המזבח למזבח. ולפיכך מהכפרו בעלים באחרים ובסמוך פריך מרישא לסיפא: **קרבנות** בדק הבית. כגון הם מעל בקודשי בדק הבית והבית קרן ותומם הם לבדק הבית ואפילו מהו הבעלים כה) שהביאו לעבר לעבור. פירום אף הם מהו אותו חוזר טו) של שלה [לעבר] לעבר קיימא כי דור הולך ודור בא (קהלת א): ריש

*) [וכו' כיסנו הוב' מנחות פ: ד"ה אחר ניה:

ריש מ"ו

זבחים פו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וכולן שפקעו וכו' דקתני נמתחיתן נפסס דנמחס: (ב) ר"ה אלמידין וכו' דהייטו לי מרבי דלוי קתני הא: הדר"ח

הדר"ח נ"ק

הדר"ח נ"ק

[ע' פוס' ממעות נ. ד"ה יכול]

[ע"ל בבר קרב ס"]

שיטה מקובצת

א) יחזיר סעל גבי מזבח ודא דלא יחזיר הא: ב) דאית בה מעשה אות י' נמחק וכ"ל לקמן: ג) נחלת דא קאתי: ד) למזבח תניא כותיה דרב חנניא כותיה דלוי תניא: ה) קבורת מי תוס' מנחות (דף ל' ע"ב) ר"ת ריטל: ו) אשמו כבר קרב: ז) קשיא קרני עד: ח) המזבח לארץ לא: ט) הדשן מקרם ואלו: י) שעל גבי המזבח לארץ הוא דלא יחזיר: יא) על גבי אות ס' נמחק: יב) לוי לשני רבי אות ל' נמחק: יג) נתנה מסקנתן עד אות ו' נמחק: יד) חטאת שמנה אבל ט' כ"ל על תיבת מעילה נרשם מן מעילה להוהות כי לפ"ר ראי לסתכם: טו) ולשלים דקא אירי בוא ברישא דהך הוא דקאמר אם פרשו: טז) שאו היתה שמה: יז) דוראי לא ודוקק להחזיר לעלים חיבות לפרש דיחזיר לאו ל"ש: יח) נעשה מצותו שעדיין עומד הדשן שעל גב התפוח כדי לתרום: יט) דאמר דהוצאת הדשן אות ב' נמחק: כ) קדשי ה' אות ל' נמחק: כא) קדשי ה' אות ל' נמחק: כב) לדבה לעולה והקרן למזבח אות ת' ותיבת קרן נמחק: כג) לשלם הקרן והחוטם מן המעילה שמעל קודם: כד) היה המשות המאת: כה) שהביאום שאו אין שם אות ש' נמחק: כו) הדור ובעולת צבור קיימין אות א' נמחק:

מיתיבי *וכולן *שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר וכן נחלת שפקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר ט) הא על גבי המזבח יחזיר בשלמא לר' יוחנן ניחא אלא לרב קשיא אמר לך רב שאני נחלת דאית ג) ביה מששא איכא דאמר לה לדך ניסא מעמא משום נחלת דאית ביה מששא הא אפר דלית ביה מששא אפילו לגבי מזבח אין מעלין בו בשלמא לרב ניחא אלא לרבי יוחנן קשיא אמר לך רבי יוחנן הוא הדין דאפילו אפר והיינו מעמא דקתני נחלת ג) קאתי לאשמעינן דאפילו נחלת דאית בה מששא כי פקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר איתמר הנהנה מבשר קדשים לפני זריקת דמים ואמורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים רב אמר כמה שנהנה יפלו לנדבה ולוי אמר יביא דבר שכולו למזבח ד) תניא כוותיה דלוי מעילה זו להיכן הולכת *הלמידין לפני חכמים אומרים יביא דבר שכולו למזבח מאי נידו *קמרת ה) תניא כוותיה דרב הנהנה מרמי חטאת ומרמי אשם עד שלא קרבה חטאתו יוסיף ויביא חטאתו ועד שלא קרבה אשמו יוסיף ויביא אשמו ו) *קרב חטאתו ילכו לים המלח כבר קרב אשמו יפלו לנדבה *הנהנה מקדשי קדשים לפני זריקת דמים ואמורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים מה שנהנה יפלו לנדבה *כל קרבנות המזבח למזבח קרבנות קדשי בדק הבית לבדק הבית קרבנות צבור לנדבת צבור הא נופה קשיא ז) עד שלא קרבה חטאתו יוסיף ויביא חטאתו משקרבה חטאתו ילכו לים המלח וקתני כל קרבנות המזבח למזבח ול"ש דאיכפור בעלים ול"ש היכא דלא איכפור רישא ר' שמעון היא דאמר כל חטאת שכיפרו בעליה תמות רישא

ולוי אמר יביא מאי נידו קמרת דבר שכולו למזבח. דהייטו קרבנות: מעילה זו. קרן ותומם שחייב להביא בשביל שנהנה מן הקדשים לאיכן הולכת: הלמידין לפני חכמים. דהייטו לי (כ) יב) [ל] לרבי אליעזר קתני הא ברייתא מסמיה דרבי יוסי דבר שכולו קרב למזבח ותנא"ב מביא אשם מעילות: הנהנה מדמי חטאתה ומדמי אשם. כגון שהפרים משות לחטאתו לו לאשמו יג) ונהנה מקלאן עד שלא לקח חטאתה יוסף ויביא [ג] חטאתו ה"ק אם עדיו לו שנהנה מהן עד שלא קרב חטאתו שעדיין לא קנה החטאת מן הדמים שהפרים משוף הלו קרן ותומם שחייב בשביל שמעל על הנאה משות דפיסו שלא מעל בהן ויביא חטאתו מאלו ומאלו והוא הדין נמי לאשם: אם כבר קרבה חטאתו. עד שלא עדיו לו שמעל וסוב עדיו לו יולך הלו קרן ותומם לים המלח דאילו לא קרבה חטאתו עדיין היה משוף הלו קרן ותומם על דמי [ג] חטאתו ומביא בהן חטאת יד) מעילה אבל ההתה דעדיו לו לאחר שקרבה חטאתו הרי משות דקרן ותומם שהיה עליך לחשוף על דמי חטאתה כיון דקרבה חטאתו הוו להו כחטאת שכפרו בעליה דלמיתה אלא המשות והמשות יולו לים המלח דהייטו במקום מיתה: כבר קרב אחטו. נמי יפלו המשות דקרן ותומם למדבה לבור דקי"ל (חמורה דף יח.) כל שבחטאתה מתה באחם רועה עד שיסתאה ויומכר ויפלו דמיו לנדבה: הנהנה מקדשי קדשים טו) יפלו לנדבה. והייט כוותיה דרב: כל קרבנות המזבח. כלומר אם נהנה מקרבנות המזבח יפלו הקרן והתומם לנדבה למזבח: ואם נהנה מקדשי בדק הבית. שלם קרן ותומם לבדק הבית: לנדבת צבור. לשופרות: ריש

הגהות הב"ח

(ט) רש"י ד"ה וכולן שפקעו וכו' דקתני נמתחיתן נפסס דנמחס: (י) ר"ה אלמידין וכו' דהייטו לי מרבי דלוי קתני הא: הדר"ח

הדר"ח נ"ק

הדר"ח נ"ק

סנהדרין יז:

רבינו גרשום

מצותו. המנחות כו'. אבל מועל בקומץ עד ש"שקוף בולו ויצא לבית הדשן כרין אמורי המאת ואשם: אפר תמוה. הייטו לאחר שהרים הדשן ושכו אצל המזבח לשמה והיטאר בדשן שעל גבי המזבח היה מוציא ביחד ותשוטו ענול כעין תמוה ונבוה כעין טובע ואח"כ היה מרשם בגדיו ולובש בגדיו נרחים והיה מוציאו ועץ לשרוה לבית הדשן והוא קאמר הנהנה מאותו אפר תמוה: ר' יוחנן סבר. כיון דצריך הוצאת הדשן בגדי כהונה דהוא ולבש בגדים אחרים הייטו כהונה אלא שמרומים מן הראשונים בקרוכתיה קאי ומועלין בו אפילו לאחר תרומת הדשן: תנן מועלין בה עד שתצא לבית הדשן. מסכת ראש"ג דנת"מה תרומת הדשן מועלין בה עד שתצא לבית הדשן (מועלין): קשיא לרב. אימא עד שתראה לבית הדשן מועלין בו כלומר עד שעת שתרום לתרומת הדשן מועלין בו. אבל מאחר שנתרם שטוב אותו הנאחר ראוי ומומר הוא להוצאת הדשן שוב אין בו מעילה והייטו כרב: וכולן שפקעו מעל גבי המזבח. לארץ לא יעלו במסכת זבחים בפרק המזבח מקדש קתני ואלו אם עלו ירדו בשר קדשי קדשים כו' הצמר שבראשי כבשים ושיני שבזקנותישים(שמרוטו לאימו') והעצמות

הגהות צ"ק (א) מלבי ומ"ש [ב] המחבר הס"ד ומח"כ ד"ה כ"ג אם מדע לו כו' [ג] המחבר סוף דפיסי ומנחת ס'

הגרים וקרנים וסלעים בוטן שהן סרוב"ין יעלו שבאבר והקטיר הכהן את הכל המזבח: ברשי לא יעלו. וכולן שהיו בראשו של מזבח ושקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר: וכן נחלת שפקעה. לא בנחלת דאיסורין קאמר אלא בנחלת דעצים קאמר דא' מאיסורין ודאי הוא דיוב להחזיר דהא לא נעשית מצוותו עד שנתרמה תרומת הדשן: מעל גבי המזבח לארץ הוא דלא יחזיר. הא של גבי המזבח כגון שמקע מצד זה של מזבח לצד זה על גבי המזבח יחזיר ומדקא דייקינן יחזיר משמע נמי דאפילו מקע לאחר הרמת הדשן נמי על המזבח לצד המזבח יחזיר ומדרבינו דייקינן יחזיר משמע נמי דאפילו מקע לאחר הרמת הדשן נמי לאחר הרמת הדשן אין מועלין בו: אמר לך ר' יוחנן הוא הדין דאפילו אפר. שמקע ע"ג המזבח לאחר הרמת הדשן ומועלין בו והייטו טעמא דקתני נחלת ולא אפר דהיינו דשן לאשמועינן דאפילו נחלת דהשיבה כי מקע מעל גבי המזבח לארץ לא יחזיר: רב אמר מה שנהנה יפלו לנדבה. כלומר קרן ותומם שהנא יפלו לנדבה והייב נמי להביא אשם מעילה ותחנכר בו בשביל שמעל ולא אמר יביא מאותו קרן ותומם דבר שכולו למזבח: ומאי נידו קמרת. מעילה זו להיכן הולכת קרן ותומם שחייב להביא מי שנהנה מן הקדשים להיכן הולכת: הלמידים לפני חכמים. הייטו לפי מר' אותו קתני הא ברייתא יביא דבר שכולו למזבח: תניא כוותיה דרב. הנהנה מדמי חטאתו ומדמי אשם מעילות: הנהנה מקדשי קדשים לפני זריקת דמים כו'. אם כבר קרבה חטאתו ילכו לים המלח: כל קרבנות המזבח. כגון שהנהנה מן הקדשים לבדק הבית: לנדבת צבור. לשופרות: הא נופה קשיא. דקתני עד שלא קרבה חטאתו יוסיף ויביא חטאתו ועד שלא קרבה אשמו יוסיף ויביא אשמו: אם כבר קרבה חטאתו. עד שלא עדיו לו שמעל: הנהנה מקדשי קדשים. אם נהנה מקדשי בדק הבית: לנדבת צבור. לשופרות: ריש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com